

L^A
7736

Triks deenas

is ta

dseefmineeka Gellerta dsihwēs.

Jauks stahsts,

Latweefcheem par mahzibu apgabdahts

no *Fwalds*

P. Seewald.

„Gribbam mehā arri labbu no Deewa
dabbuht, bet to launu nejanemt?”
Mada gr. 2, 10.

Jelgawā, 1862.

Dabbujams pee grahmatu-pahrdeweja Lucas.
(Iwan Rohlig.)

exp. 5 Oktob. 62.

Vija Lācis
VALSTS
80-38910
0310067065

Von der Censur genehmigt. Riga, am 10. Sept. 1862.

✓ Latvijas PSR
Zinātnes un materiālās kultūras
institūts

L $\frac{A^7}{7736}$

dubbe
L
81

1.

Masá istabíná ta „Wella debka“ Leipzigá feh-
deja fahdu deen' (bij ap to laifu, kad wehl fep-
tinu-gaddu-karsch dauſijahs) wihrs pee rakſtama-
galda nn atſpeeda galwu us rohfu. Wiinna is-
ſkatta bij behdiga, wiinna meefa wahja. Balta
bohmwillas naſts-mizze apſlahja galwu un ziz-
fattubna ſwahrki wahjo meefu. Iſtabá warreja
tuhdal redſeht, fa ta mahzita wihra dſibwoſkis bij,
jo garr ſeenahm bij plaukti, us furreem riindás
dauds grahmatas ſtabweja, no wiſſleelafahs ſortes
lihdſ tai maſakajai. Us galda bij tit maſ grahma-
tas un ſtarp ſchahm bihbele, pee furreas bij
redſams, fa tas, fa preeſſchá ta usſiſta gulleja,
allaſchin tanni laſſija. Usſiſta bij Ijaba grahma-
tas ohra nodakka, un pee deſmitahs perſchas, fas
tà ſkann: „Gribbam mehs arri labbu no
Deewa dabhuht, bet to taunu neſa-
nemt?“ — bij ſibme, un ta weeta bij peeſtrihketa.

Winna azzis flattijabs us lappu, kas winna preekshâ gulleja. Ta bij ar perschahm aprakstita, furvas tas pahrlaffija; pa brihscham tas nehma spalwu, isstrikleja kahdu wahrdu un pahrrakstijam zittu wirsû, usliffa wehl kahdu punktiti us i jeb peeliffa kahdu lassifchanas-sihmi, kamehr tam bij pa prahtam.

Schis wihrs bij Kriſchjahnis Fûrchttegott Gellerts, un tahs perschas, furvas tas, mud-dinahts no peeminnetahs weetas Zjaba grabmatâ patlabban bij ſadohmajis, bij ta jaula dſeefma: „Zif daschas labbas stundinas“ u. t. j. pr. *)

Gellertam gahja, kâ dascham zittam gohdigam zilweku-behrnam — winna eenahſſchanas, kas jau tâ ne wiffai leelas bij, ſahfa daudsreis masumâ eet. Justi taggad bij tâ, ka taiſnibu ſalkoht: ir ne weena grascha winna labbatâ nehij. Bakfar' wehl winnam bij 30 dahlderer flannâ, zeetâ naudâ, un tee bij preekſch malkas-eepirſſchanas usglabbati bi-

---

*) Slatt. „Jaunâ dſeefmu gr.“ 347 lapp. p. No. 447, fur ſchi dſeefma (Latweefchu wallodâ no wezza Stendera pahrtulkota) stahw.

jufchi, jo ahrâ bij negants aufstums; ſilta krahſus tapeh; dubbulta labbdarrifchana un — winna malkas-krahjums bij ja dauds preekſch aſtonahm deenahm, kad labbi gahja. Refahdas eenemſchanaſ nebij. Tas nebij patihlama leeta, un ſlimmigajam wihram, kas jau tâ weegli ſalla, bij itt gruhiti ap ſirdi, kad tas dohmaja, ka winna malkai drihs buhſchoht beigas. Tapeh; nu arri iſtaba itt aufſta bij un pee lohgeem ſahka leddus-pukkes rahditees, pukkes, kas bes ſmarſchâs un pehrwes buhdamas ir zittu nepatiffchannu darra tam, pee ka tahs aug. Bet Gellerts mehdsâ, kad tas ruhpu-eenaïdneeks ar eerohſſcheem winna meerigam prahtam wirſu mahzahs, zittu eerohzi ſatwehrt, kas katru reis' eenaïdneeku ſitta un wiſſur ſitt, t. i. to ſohbenu ta garra, kas irx tas Deewa wahrds. Tâ tas arri bij ſchinni rihtâ peh; Deewa wahrda ſehris, un juſti to weetu Jjaba grahmata uſſittis un ar uſmannigu, deewabihjigu ſirdi laſſijis. Tas ſwehts wahrds bij winna deewabihjigâ ſirdi dſſi eespeedees, un pilns no tahm dohmahm, ſo tam, tâ us winna dſſiwi paſſejoht, ta ſwehta grahmata padarrija, tas us

rakstija to brangu dseeimū, kas ta šwehta wahrda atbalsš bij un winna sirds-jusčšanas.

Beidsoht tas nolikka spalwu, atspeeda atkal galwu us rohku un fazzija pee sewis: „Nè, naw pateesī nojchehloščhana to trihsdesmit dahlderu, kas manni behdigu padarrija! Kungs, Tu to wišslabbaki šini, kas Tu manā dwehsele šlatti; parahdijahš tik manna nespehziiba. — Sinnams — tizzibas truhkums. Ak, peedohdi, Kungs! Nedšī, es tizzu, bet eestipriini Tu mannu wahju tizzibu!”

Šhinni azzumiršli klaweja pee durwehm, un bes Gellerta „eekšhā!” nogaidiššanas; eenahza mašs, refus wihrs un apšweizinaja širšnigi Gellertu, kas tam ar teem wahrdeem: „Labbriht’, mihlais daktera kungs!” wahjo rohku prettim turreja.

Mafais, lohti lunlanais wihrs šatwehra rohku, frattija to širšnigi, atbildeja us to apšweizinaščhanu, nolikka tad zeppuri un speeki, rihweja šawas rohkas un isšauza: „Ah, zil auksšs pee Zums irr, mihlais professaora kungs! Tas ne-eet pee Zuhšu wahjas weffelibas! Zums waijag wai rak šiltuma! Leezeet jel malku eenest! Boi Zuhš-

gribbeet pawiffam fewi schinni aufstuma famai-
 taht?" Gellerts fmaidija behdigi un fazzija:
 „Manna malfa eet us beigabm, të nu waijag
 taupiht.“ „J, Zubs tal ne-esseet fihstuls!“ is-
 fauja dasters. „Tad Zums waijag pirkt!“ Wehl
 behdigaf, bet arri faunigi, tohstijabs Gellerts:
 „Ir manna nauda irr pawiffam isfikkufe — bet —
 esseet meerigi, es — gribbu — gahdaht!“ Dasters,
 fas nefad ilgi us weenu leetu ween warreja doh-
 maht, palohzijabs pah galdu un fazzija praffi-
 dams: „Jauna dseefma?“ — Gellerts to apsti-
 prinaja pallannidamees. Bet warreja redseht, fa
 tas faunejabs, fa dasters tabs perschas bij lassijis.

Schis nehma tubdal to lappu, gabja pee loh-
 ga, un — tabs leddus-pukkes redsedams, tas
 isfauja: „Pateesi, leddus-pukkes! Nè, tas ne-
 eet!“ Tad tas lassija tabs perschas, famehr Gel-
 lerts pasemmigi us semmi skattijabs. Behz lahda
 brihscha isfauja dasters: „Pahrleeku brangi! Zif
 firnigi! Itt fristigi un deewabijigi! Mihlais
 professora funks, to es nemfchu few lihds un no-
 rakstifchu. Rihf' es to atfal atnessifchu. To wai-
 jag mannai mihlai gaspaschai, fas Zubs tif firf-

nigi gohda, tuhda! lassih! — Es sinnu, Zuh ne-
buhseet prettineeks!“ — Bes ka tas buhtu Gel-
lerta atbildu nogaidijis, tas to eebahsa kabbatâ,
peegahja tad pee professora, us kurra gihnja sa-
prohtami bij lassams, ka daktera wiffa darrishâ-
na ar to dseefmu tam itt nebuht ya prahtam ne-
bij, apraudsija dsihwibas-dsihsilas puksteschanu un
fazziya: „Wiss ya wezzam! Ta sehdeschana irr
Zums nelaima, Zums waijadsetu sirgeli turreht!
Zah! Tas Zuhfu weffelibai buhtu derrigs! Zums
waijag kahdu pirkt! Woi Zuh dsirdeet?!“

Gellerts smaidija. „Zau atkal pirkt!“ fazziya
winsch. „Woi Zums naw wehl kahdas tahdas
lehtas rezepes padohmâ? Tahs derretu ihpaschi
taggad ihstajâ laikâ!“

„Un ugguns waijag krahsnê!“ isfauza schigli
dakters. „Un kad tas beidsamais malkas-gabba-
linsch tohp fadedsinahts. Es appalschâ apstelle-
schu! Nu ar Deewu, mihtakais professora kungs!
Es Zuh Deewam pawehlu!“

Schohs wahrduus runnajoht tas bij zeppuri un
speeki fatwehris, paklannijahs un bij abrà, pirms
Gellerts warreja uszeltees, to pawaddiht.

Gellerts atkal behdigi fmaidija.

„Ustizigis, labs, fretns wihrs,“ fazzija tas pats pee fewis; bet — kad es gribbetu isdarriht, fo tas wiffu pawehl, tad man waijadsetu pahraudas-kapitateem warreht walddiht, fa wezzajam Reidhartam pee tirgus-platscha.“

Schi wahrda isteifschana pahrwehrtu winna dohmas. Winna behdiga isflatta nosudda, un bij redsams, fa preeziga zerriba tam raddahs. Tas peegahja pee lohga un pahrdohmaja par tam, nedfirdedams to trohffni krahfnê, kas zaur malkas-eelifschanu bij zehlees, fo daffers bij pawehlejis.

Kas ar Gellerta beidsamo naudn, teem 30 dahl-dereem bij notizzis, fo tas preefsch schahs seemas malkas-eepirfschanas bij taupijis, wajag man stahstiht. Tif walfar' wehl tee bij preefsch' fa isdohti, kas professora gohdigu firdi tanni labbakajâ wihsê israhdija, bet arri istabai firtumu warrbuht us garru laiku atnehma.

2.

Kahdâ no tahm tahkafajahm un wezzafajahm Leipzigas eelahm, kas zaur wiffseem nemeera-lai-

feem itt neaistifta bij paliffufe, bij wezza, masa mahjina. Ta peederreja Reidhartam, weenam no teem baggataleem wihreem pilssehtâ, bet arri turflabt weenam no teem sîhstakajeem naudas-krabjejeem. Ta bij winna tehwa mahja bijuse. Tas to buhtu arri jau femm pahrdewis, kad tas nebuhtu aprehkinajis, ka ta dands wairak eenessoft, kad tas to isihrejoht, nesâ kad tas to eenemtu kapitalu us intressehm isdohtu. Tas pats nebij no sawahm jaumibas deenahm tanni dsihwojis, turpretim tas dsihwoja staltâ nammâ pee turgus-platscha.

Preeksch usturrefchanas un atjaumoschanas tabs wezzahs mahjinas tas neso neisdewa; tapehz nu ta arri us pagahsuehm bij. Grihda bij sapuüse un isdruppufe, seenas miklas un lohgu krustafohks turreja knappi blekkischus, furreem bij tabs swinna rahmôs eeliftas appalas pawiffam negaischas ruhtes faturreht. Jau gaddeem ta bij kahda nabbaga turpneeka famihlijai isihreta, kas, baggataks pee behrneem fâ pee fundehm, behduun ruhvu-maifl ehda un knappi ihres-naudu warreja nopelniht, ihpafchi laifâ, fur karsch ehda-damas-leetas neganti bij dahrgas padarrijis.

Ustizziga un gohdiga bij fehi famihlija un pateeſi deewabihjiga. Til ilgi, famehr tehws warreja ſtrahdaht, gahja wehl tà puſſlihdſ; bet pagahjuſchâ waffarâ tas bij gruhti ſaſlimmiſ un newarreja pee tahdas pohſta dſihwes, nemaſ iſweſſelatees un pee ſpehkeem tapt, un tayeſz tas arri lohti maſ nopelnija.

Tad nu bij nabbadſiba un pohſts itt leels, un ubbagohſt dewahs behrni til tad, kad truhkuuſ teem mahſtin wirſû mahzahs. Zhres-naudas parads jau bij 30 dahldeſi, un ar breeſmahm dohmaja tee nabbadſini uſ tam, ſa zeetſirdigais Reidharts tadehſt teem wehl leelaku pohſtu buhſchoht padarriht. — Uſ ſaweem zella-galleem bij ta nab-baga ſeewa to pehz apſchebloſchanas lubguſe, bet ar ſihweem wahrdeem, ar gruhtahm draudeſchanahm ta bij atraidita tappuſe. Til beidsama weerendel'-gadda beigâs bij zeetſirdigais wihrs to ar teem ihſeem wahrdeem aſtahijs, ſa, kad iſche-tru neddelu laiſâ ta nauda netapſchoht aiſmaſſata, tas buhſchoht tohs no mahjas liſt ahrâ iſſweeſt. Tas bij wihrs, ſas arri to warreja iſdarriht.

Ïsmiffufe bij nabbaga feewa mahjäs pahrah-
fufe, un ta stahstifchana par fcho notiffumu pa-
darrija, fa winnas wihrs no jauna faflinna un
no ta laika firga. Kas warretu mahtes un meitu
nopuhfchanahs un affaras flaitiht? — Un ar-
weenu flahfal nahza ta breefmiga deena, fur tas
leelafais fliftums us winneem gaidija. Bij seema
atnahfufe. Auffs wehjsch puhta zaur wezzajeem
lohgeem tumfchajä miflajä iftabä, fur tas breef-
migafais pohfts bij. Tur gulleja fliftä gultä fir-
guls tehws, us fa bahla gihmja tä falkoht nahwe
bij redsama; tur stahweja un tuppeja fefchi mafi
behrnini ap aufstu krahfni, faldami, baddu
zeesdami, raudadami. — Mahtes-firds, woi tu to
paneffi?

Rohlas laufdama stahweja ta nabbadse. Tai
nebij wairs affaru. Tè apgreesahs flimmais gul-
tä un fazzija, ar wahju nogurrufchu balfu: „Kad
arri wirs femmes naw wairs fchehlastibas, aug-
fchä irr, pee ta kunga, kas irr fazzijis: „Pee-
fauz manni behdu-lailä, tad Es tewi gribbu
israut, un tew buhs Manni gohdaht.“ Nahz,
dahrga feewa, nahzeet mihlee behrni, mehs

gribbam Deewu luhgt, un Winsch muhs ne-
atstahs."

Stipri sagrahbta no flimma tizzibas pilnajeem
wahrdeem, feewa pakritta us saweem zetta-galleem
un behrnini darrija to paschu. Slimmais fazeh-
lahs, salikka rohkas, skattijahs tizzibas pilns us
augschu un luhdja flanni, no sirdsdibbena, pree-
zigs sawa tizziba, Deewu.

Un kad tas „Amen!“ bij fazzijis, teem bij ap
sirdi, itt la buhtu Tas, kas to atgahdinaschanas,
apsohlishchanas un usmuddinaschanas wahrdu run-
najtis, „Ja un Amen!“ pee winnu deewaluhg-
schanas fazzijis, un palauschanahs us Deewu pee-
pildija winnu sirdis, kas jaunai zerribai ta fak-
loht wahrtus atdarrija. Mahte un tee diwi wez-
zakee behrni nehma kurwus, gribbedami us wahr-
teem eet, kur buhwmanni pee kahdas jaunas
mahjas bakkeem strahdaja un nabbageem nemehdja
leegt, kad tee masas skaidas un skabbargas us-
zihrtigi uslaffija; tee trihs jaunakee isgahja pehz
maises pee schehsirdigu zilwefu durwehm, un jau-
nakais palikka pee flimma tehwa, tam palihgu
fueegt, kad waijadfigs. Bij tahs deenas rihts,

fad wezzais Reidharts famu zeetsirdibu gribbeja israhdiht.

Debbes bij flaidrs un bes mahkoneem. Is tahla silluma spihdeja rihta-faule gaischi un spohschi us zeeti safalluscho semmi, un rihta-wehjsch puhtha fà greeftu greesdams zaur eelahm un — plahno, nabbaga apgehrbu to trihs, kas uogahja, tahs flaidinas uslaffiht, vehz kurrahm buhwmanneem nebij lustes lohžitees. Dee drebbeja no aufstuma, jo nelahda barriba tohs wehl nebij schodeen eespirdsünajuse.

Justi scho riht' bij gohdsirdigajam Gellertam apdubschu itt fà laut kas to wilftin wilftu us flajumu. Zif aufsts arri schis rihts un zif labbdarridams tas siltums winna istabas schinni rihtá bij, tas newarreja schai eegribbeschanai prettinturretees, apwilka siltus swahrkus, nehma plattmallas zeppuri un Spaneeschu needru un gahja patlabban us teem wahrteem, fury arri to trihs nabbagu sohli gahja. Behrnini fuhdsejahs mahz tei par to bahrgo wehju.

„Skreijeet eepreefsch,“ fazzija mahte, „Zuhs jau suneet to weetu, tad Zums taps silti.“

Behrini fkehja un weeglahm kahjahm turp, tà, ka mahste teem newarreja til ahtri lihdsi isheet, jo firdelhti un behdas eet lehuam.

Un kad ta wahrtn preekschâ notappa un behrini tai nebij preeksch azzim, tàd uskritta wiffa, grubta behdu-nasta us nabbaga firdi un tahs as faras, kas tai mahjâs hij truhluschas, pluhda aumalahm is winnas azzim un tai waijadseja us afmini zekmallâ apfehstees, jo winnas kahjas to wairs nenessa.

Tâ fehdeja tur ta nabbadse, kad Gellerts pa zekku gabja un to fluffi raudadamu feewu tur redseja fehdam, kas sawu gihmi preekschantâ paslehya un sawâs behdâs pehz teem nerandfija, kas pa zekku gabja.

Winnu eerandsidams tas apturreja sawus soblus.

Gellerts pasinna behdas un nohti. Hainichenê, tehwa-mahjâ, tur, pee mahahm eenahkschanahm, trihsyazmit behrni lihdsi ar tehwu un mahsti pee galda fehdeja, tee arri nebij wis retti weesi bijufchi, un winna pascha dsihwe arri sinnaja par tam fo stahstibt, tà nabbagam zaur pasauli jaspeeschahs, un tà behdas sahj. Bet tas irr

wezza taifniba, ka nabbaga firdei irr wairaf ap-
schehlofchanas un leelafa luste uppurus doht, ne-
là baggata firdei; jo ta gribb atgahdinaht, itt là
buhtu naudai spehls fas par afmini darra un itt
là tè eefahktohs ta faprafchana no Pestitaja wahr-
deem, ka weens fameels weeglaf zaur addatas-
zaurumu eimoht, nelà weens baggatais debbesu-
walstibà nahfoht.

Gellerts tè stahweja, apluhfoja raudadamo fee-
wu un dascha leeta tam eefritta prahtà.

Gela bij itt tuffcha schinnù aufstajà rihtà, bet
gohdsürdiga Gellerta firde fkanneja tif bribnifch-
figi; turklaht tam bij tif patihkami fitti, ka tas
jutta, tè tam waijagoht palibdsieht, lad tas tif
fant là warroht. Tas peegahja lehnam pee nab-
badses, uslikka rohku us winnas plezza un faz-
zija, là reis' tas Kungs pee Raines wahrteem
us to dsikki apbehdinato mahti: „Seewa, ne-
raudi!“ Seewa, kas famàs firdsfahpès bij wiffu
apfahrt sewis aismirfufe, ustruhlahs pee schahs
peedurfchanahs un tahda wahrda, un skattijahs
ar affarainahm azzim us to wihru, kas winnas
preekschà stahweja; bet tahs bailes pahrgahja —

jo schis gibmis bij tif laipnigs, tif lihdszeetigs,
tif ustizzigs, tif labs. Bet tas pohsts, tas
ibstais dstiti justais, aisflehdj ar dsjelses-wahrteem
siridi un mutti. Tas eewelsahs atpakkat pats sewi,
jo ta sumaschana, ka rettu pilla, sirniiga apscheh-
lofchana atrohdama, apleef leddus-fahrtu ap siridi,
kas tif gruhti kuhst. Un schi nabbadse bij jau
zilwelu zeetsirdibu deesgan mahzijusehs pasibt.

Tapeh3 ka ta fluffu zeeta, tas to luhdsa ar siridi
kustinadameem wahrdeem tam ustizzeht, ta ka ir ne-
gribbedamai jeewai bij tas wehl reii' ja-usluhlo.
Un nu eefahla tee dsjelses-wahrti atwehrtees, ta
leddus-fahrtu kust. Tai liffahs, itt ka tai buhtu
schim wihram, ko ta nema3 nepastuna, wifs ja-
saffa, kas to speeda. Ta jutta warrenu spehku,
kam newarreja prettinturretees, kas tai to pa-
wehleja. Te attaisijahs tas sehgelis winnas luhpu,
un ta isstahstija sawu pohstu lihds schai stundai un
ka tai schè wiffa ta nastu us dwehfeli krittuse un ka
ta reii' atkal warrejuse raudaht, un nu tai effoht
weeglat ap siridi, ta atkal warroht dwa3chu wilft; bet
kas teem schodeen wehl draudejoht, tas effoht tas zee-
takais. Un ta fazzija winnam, ko Reidharts effoht

Gellerta trihs deenas.

Vija Lība Latv. PSR²
VALSTS BIBLIOTĒKA
80-38.910

apnehmees darriht un wiffadâ wihsê arri buhschoht
isdarriht, tapeh; fa tai ne ahrtawa preeksch mai-
ses ne-effoht, nefa preeksch jahlehm preeksch win-
nas nabbaga wihsa, nu fur tad wehl preeksch
atlihdjeschanas ta parrada no 30 dahldereem. „Ak,“
isfaunza ta, pahnemta no firdsfahpehm, „mans
wihs beigfees tanni flimmibâ un manni behrni
un es baddâ! Ak, sad jau reis' wihs buhtu pah-
gahjis, jo preeksch mums irr til fappâ glahbinsch.“

„Tas Kungs wehl dshwo, kas zilweku
firdis lohka, là uhdens-straustus,“ atbildeja Gel-
lerts, un tas wahrds fagrahba seewas dwehseli
pahleeku. Ta uslehza, fakampa winna rohku un
isfaunza: „Woi Juhs tizzeet, fa Winsch mums
palihdsehs?“

„Es to tizzu!“ atbildeja ar jo stiprafu balsu
Gellerts; jo winna firdi bij ta Kunga spehs
parahdijees; tas jau bij palihdsibu nodohmajis.
Tam bij wiffa winna manta janodohd, bet tas
us tam nedohmaja; winsch nedohmaja us tam,
là tam warretu eet, til us tam tas dohmaja, pa-
lihdsieht, isfamiffuschajohs glahbt. „Nahzeet man-
nim lihds us mannu mahjokli,“ fazzija winsch,

„un Zums buhs redseht, ka tas Kungs wehl dšib-
wo, kas no nahwes glahbj un no samaitaschanas.“

Un tas apgreesahs us mahjās-eeschanu.

„Al kungs,“ isfauza nabbaga seewa, brihnišch-
figi eepreezinata, laujeet til, ka es to manneem
behrnneem falku!“ Un ta nošteidsahs turp, fur
behrni jau sawus furwjus ar skaidahm bij pee-
pildijusch, nahza tad atpaffak un gabja tam lihds,
kluffu Deewu luhgdama un pilna zerribas.

Un kad tas preezigs firdi istabā eegabja, tas
attaisija sawu pulsti, isnehma to naudas-rulli,
eelikka to seewas rohlā un fazzija: „Tē irr 30
dahldexi un us teem negull lahsti!“

Kad seewa no laimes, preekeem un pateizibas
pahnemta gribbeja us zekkeem křist un winna
zella-gallus apkampt, tas to ušzehla un fazzija:
„Dohdeet tam Kungam pateizibu, kas Zuhfu dee-
waluhgschanu irr paklausijis un manni šubtijis.
Winnu Zums buhs flaweht!“

„Bet,“ fazzija tas tad wehl, „ne-eita agraf us
wezzo Reidhartu, pirms pulstiens irr 11 apšittis.
Tad nu noneffeet to nandu. Leezeet to labbi
wehrā!“

Beidsobt aigahja no laimes pahnemta seewa,
newarredama beigt, pateizibas doht.

Bet Gellerts šalifka šawas roškas un pateiza
tam Kungam, kas to par wehrtu bij turrejis,
Binna šwehtu prahtu isdarriht. Winsch luhdša,
ka Tas Samu šwehtibu dohtu, to leetu lihds
gallam iswest, ko tas bij apneemes.

Un kad tas bij Deewu luhdšis, tas steidsahs us
wezzo Reidhartu, tapeh3 ka pulstems nebij tablu
no 11.

Gelššigi šwehtigaks, zerribas pilnaks, negahja
Gellerts nekad zaur Leipzigas eelabm, kà šhinni
rihtà. Tas atšinna to pilnu patešibu ta Pestitaja
wahrda: „Doht irr šwehtigak nekà nemt,“
un šwehta apšinnaschanahs to zillaja un neffa.

Tas peeklauweja pee wezza Reidharta durwehm
un eegahja us errigu, nelaišnigu eekšhà-šauk-
šhanu istabà.

Wezzais mant'guhwis šahweja patlabban pee
galda un škaitija naudas-šaudšes. Pee ta warreja
weegli redšeht, ka Gellerts tam bij nelaiškà atnah-
jis. Tas iswilla galda šchublahdi, eerauša nau-
du eekšhà, aisstuhma un aisšlehdsa to zeeti un

gribbeja patlabban nelaijnigã wihsê fawam weefam fo praffiht, kad Gellerts tam laipnigi labbdeenu dewa un to ar fawahm ustizzigahm, schodeen no eefschligas fwehtibas spihdedamahm azzim us-
lubfoja.

Schi isflatta aisdsinna wezza dusmas. Tas jutta, prett tahdu gohdatu un no wiffieem zeenã turretu wihru tas nedrihfftoht rupjis buht. Tap ehz winsch to praffija: „Kas man til agri, un ihpafchi to gohdu schahdas apmekleschanas fãtaifa?“ Tad tas luhdja professoru, apmestees.

Gellerts, preezigs, fa dusmu-frunkas us wezza nelaijniga gihmja gluddakas fahla palikt, apseh-dahs un eefahfa, wezzajam us winna usrunna-schanu neatbilledams, runnu ar teem wahrdeem: „No Zums, mihlais Reidharda funks, es warru pateesi dauds labba mahzitees; jo tahds wihrs, fo tas Kungs irr til baggati fwehtijis, fã Zubs, to nedarritu neatstahs, fawu baggatibu tanni fwehtigakã wihsê bruhkeht. Zubs gan passh-steet to leclu skunsti, zitteem pateesi labbu darriht?“

Bezais Reidharts, kas warrbuht ar fawahm dohmahm pa pufferi pee fawas naudas bij, fa-

pratta tomehr to luttekli schahdas ustizzigi doh-
matas Gellerta praffischanas, un weena bals
winna firdi warrbuht us to fazzija: „Woi tas
irr taisniba, wezzais grehzineeks? Ko tu nu at-
bildefi?“ —

Wezzais nobahla drufzin; atbilde issiffa us
winna mehles, tapehz ka ta buhtu melli bijufchi,
un zittu tas tomehr nesinnaja atrast; tapehz tas
fajuzzis buhdams nurdeja kaut fo stary sohbeem,
kas ta skanneja, sa: „Al ja! — Itt ristigi! —
Om! Om!“

Woi Gellerts, kam arweenu siltal ap firdi tappa,
to nedfirdeja, nesapratta, jeb negribbeja faprast? —
Zhsi falkoht, tas eesahla no wiffas firds par to
preeku un neisfakkamu swehtibu tabs labbdarri-
schanas runnaht. Tas jau bij nupat scho preeku
un scho swehtibu jo baggatiga wihsè fajuttis; ta-
pehz arri nahza tee wahrdi til firfnigi no winna
dwehseles un teem bij tahds warrens spehks, ka
wezzais papreeksch sawa firdi sahla drebbeht, tad
arweenu wairal jutta, ka schee wahrdi winnu
eetschligi fasilidija, winna firdi pahrgrohstja un
juschanas winna mohdinaja, sahdas nefad tam

firdi nebij bijufchas. Tas eedrohschimaja atfal gohdſirdigo Gellertu, un arweenu dedſigafi, firdi ſagrahbđami tappa winna wahrdi un arweenu wairaf tee fuſtinaja ſklohpula firdi.

Patlabban noſitta pulſtens 11, un ar pulſtena fitteenu tappa pee durwehm flauwehts un ta nabbaga ſeewa eenahza ar no preeka ſpibde-
damu ghimi iſtabá un uſliſka Gellerta naudas-
rulli us galdu, ſazzidama: „È es Zums atneſſu
to naudu; bet nu atdohdeet man atfal to graham-
tinu atpakkal, lo mans nabbaga, pee mirſchanas
ſlimmais wihrs Zums us ſawas mirſchanas-gul-
tas irr rakſtijis, lai Zuhſ muhs taf neliftu no
mahjas iſſweeſt!“ Wezzais nobahla un winna
rohfa drebbeja, lo tas newiſſoht pehz ta naudas-
rukka gribbeja iſſteept. Gellerta deht, la ſirſnigi
wahrđi til dſikli bij winna dwehfeli ſagrahbufchi,
bij tee wahrđi tahs nelaimigahs ſeewas wezza-
jam par paſenmoſchannu, un ſpreedums pahr win-
nu, ſas tam taggad dubbulti nepatibkams bij.
Kauns un ſawa ſihſtuma noſchehloſchana tam
mahzahs wirſu là tas to papreekſch nemaſ nebij
ſinnajis.

Beidsjocht tas tif taflu nehmahs duhschu, fa tas pa wahrdam warreja teift: „Al, tam buhtu — jel — ne tahda — nohte bijuse. Kà Zuh's jel warreet tà runnaht? Tas jau nebij — tif flifti uemas — dohmahts! Tif draudeschana — wairaf nefas! — Bet — eita tif, Zuh's redseet, fa — man — weesis irr!“

Bet scheem wahrdeem runnajoht bij winna faulainee pirkfti to naudas-rulli apfampusch'i un swahr-fu fahnu-kabbatâ eebahsusch'i.

Gellerts bij winnu apluhkojis un katreu dwehseles juschanu us winna gihnija lassijis. Gandrihs pats nemannidams tas fazzija pufodikti: „Irr 30 dahlderzi un pee teem naw nekahdi lahsti peelippusch'i!“

Reidharts dsirdeja tohs wahrdu's un tas jutta nemeeru, schauschalas tam gabja negribboscham zaur fauleem.

„Ja, ja,“ fazzija nab бага seewa, „taggad Zuh's fakkeet, buhtu wehl laifa, tapeh'z fa Zuh's sawas zeetfirdibas deht no scha laipniga, deewabihjiga kunga kaunetees. Woi Zuh's wehl sumeet, kà Zuh's manni walfar', fur es peh'z schehlastibas

gribbeju luhgt, bes ka Zuhš buhtu us mannu
 luhgſchanu flauſijufchees, ar teem wahrdeem ais-
 dſtneet: „„Wiffa Zuhſu pihfſteſchana nelihds.
 Naudai, naudai waijag buht, zittadi es Zuhš is-
 ſweedifchu ar wiſſahm Zuhſu luppatahm us celu
 bes wiſſas ſchehlaſtibas!““

„Woi Zuhš to wehl ſinneet? Es Zuhš ne-
 eſmu lahdejis, Reidharta funks; bet tas Deews,
 ſas irr ſazzijis: „„Swehtigi irr tee ſirds-
 ſchehligi, jo teem buhs ſchehlaſtibas dab-
 buht,““ irr mannas behdas redſejis. Wehs nebi-
 jam jau 24 ſtundas neſo ehduſchi, un nu ar to ſlim-
 mo us celu iſſweeſteem tapt — tas bij par dauds!
 „„Ar ſahdu mehru juhs mehrojat, tays
 jumſ atmehrohts!““ irr tas Kungs ſazzijis.
 Kà man un teem mannejeem ay ſirdi bij, to Zuhš
 nejuhteet. Un kad es mahjäs pahrnahzu, luhdſa
 mans deewabihjigais wihrs lihds ar mums Deewu,
 ir par Jumſ, Reidharta funks, ſa Deews Zuhſu
 ſirdi pahrgrohſitu, to alminaino no Zuhſu kruk-
 tim isnemtü un Jumſ mihfſtü, ſchehligu dohtu!
 Behz tam es eſmu lihds ar manneem behrneem
 iſgahjuſe, ſkaidas laſſiht, tapehz ſa mums ſchinni

falnas-laiſā maſſas naw, un tad irr tahs besgalligas behdas pahr manni nahfufchas un es warreju atfal reis' raudaht. Eā manni atradda ſchis labbais kungs un ſchinkoja man tohs 30 dahlderus."

Gellerts tai bij par welti ar rohku mettis, lai ta jel par tam kluffu ſtabwoht.

"Ja," ſazzija ta tablak, „nemetteet jel ar rohku, lai es kluffu ſtabwu, man waijag to teift, zittadi tas mannu ſirdi apgrubtina."

Zaggad ſlattijahs Reidharts wiſſaplahrt un uſluhkoja Gellertu, gribbedams to isdibbinah. Schis ſtabweja ſā apſtulbis un ſlattijahs us ſemmi.

"Al!" ſazzija ſeewa, „to es eſnu gan redſejuſe, baggats tas kungs naw, bet baggats ſchehl ſirdibā; Deewa baggatafa ſwehtiba lai nahf pahr winnu!"

"Juhſ to effeet darrijufchi?!" iſſauza wezais brihnodamees. Eā Kunga rohla to bij ſagrabuſe, ſeewas ſwehtifchana pahr Gellertu to ſatreekuſe. Zeeta ſirds tappa mihfſta, un tam bij ap ſirdi, ſā wehl nefad. Tas peegahja pee pultes, isnehma papihrinu un eedewa to ſeewai.

„Tè Zums irr Zuhfu wihra grammatina, bet ir schè tee 30 dahlderi! Rohpeet ar teem sawu flimmo un pirzeet maist preeksch saweem bebr-
neem. Zuhfu parrads irr aismakfahts.“

Tas atgreesahs pee sawas grammatas, us-
schEihra to lappu, fur tas bij eerakstihst, un is-
dsehfa to ar ahtru, spehzigu spalwas-wilzeenu.

Tad tas peegahja pee Gellerta un fatwehra
eekustinahts winna rohfu.

„Teizamais wihrs,“ fazzija winsch, „Zuh war-
reet neween jauki un sirdi fagrahbdami runnaht,
bet wehl jaukak darriht. Deews to lai Zums at-
lihds! Bet lai es warretu sawu netaisnibu zil ne-
zil islihdscht, webleet man to luhgshamu, fa
Zuh manni us to nabbaga samihliju pawaddeet.
Zums buhs manni no zittas pusses mahzitees
pasihst!“

Seewa stahweja fa bildes-stabs. Beidscht rad-
dahs dschwiba tanni. Affaras pluhda is win-
nas azzim.

„Al, nu es gan redsu,“ isfanza ta, „fa dee-
waluhgshana dauds dauds eespehj, kad ta irr
firsniga! Al, Reidharta funks, peedohdeet man,

fa 'es fliftu no Zums esmu dohmajis! Deews lai Zuhš svehti! — Bet Zuhš,“ fazzija ta us Gellertu, „Zuhš effeet muhju labbais engels, so Deews mums preeksch glabbina suhtijis; kà mehs warretum Zums par wissu to pateizibu doht!“

Lee uszehlahš im eegahja drihs tanni fagruišchajà nammà, tanni istabà, kur sirdi satreekdams pohšts teem preeksch azzim stahdijahš.

Bet kà faules-spohschums pehž tumšchahm deenahm patihšams, tà bij seewas stahstifchana flimmajam wihram un behrneem. Wiffi issteepa preezigi sawas rohšas prett saweem labbdarritajeem un pateizibahm nebij galla. „Woi tu redst nihla seewa, tas Kungs irr muhš paklausijis! Winsch lai irr flawehts!“ isfauza flimmais.

No wezza Reidharta azzim pluhda affaras, tà to aisgrabba to nabbagu affaras. Gellerts runaja us flimmo eepreezinaschanas-wahrdus, kas to atspirdsinaja un tam jaunu zerribu dewa. Tas tam apfohlja sawu draugu, dakteri, suhtibt, un Reidharts to apleezinaja.

Reidharts neapstahjahš pee pirmahš labbdarrifchanas. Tas dewa furpneela dehlu pee saup-

manna mahzibâ un aismakfaja mahzibas-naudu un par teem zitteem behrneem ffohlas-naudu, gehrba tohs un atlaida teem pawiffam ihres-naudu. Kurpneeks tappa weffels, kas tē eepreeksch sūnams jadarra, un Reidharts tam peepalihdseja, ka tam ammits us preekschu gabja. Bezzais bij no scha laika gluschi zits zilweks un palikka Gellerta draugs un gohdatajs lihds winna dšhwibas-gallam.

Tā bij deenu preeksch tam gabjis, un tā bij Gellerts šawus 30 dahlderus isdewis. Rabbagaks tas bij tappis, bet eefschēigi dandš baggatafs, un fluffā lambaritē tas dewa pateizibu Tam, kas winna wahrduš un darbu tā bij šwehtijis.

Kad masais refnais dasters no Gellerta ištabas isgahja, fastappa to mahjas kalpone.

„Rahdi man jel professora funga malkas-krabjumu,“ šazzija tas.

Weita to peewedda pee malkas nolcekamahš weetas un šazzija: „Tē šchwakkas leetas,“ daktera funks, kad drihs zitta nenahf!“ — „Nekas nekaisch,“ atbildeja tas galwu frattidams, „tam waijag šiltas ištabas! Geleez kreetni malku!“ Tad

tas steidsahs us mahjahm, fawai mihtai gaspa-
schai preeku padarriht, gribbedams tai Gellerta
dseefnu doht lassihht; bet tif labbi tam nebij scho-
deen isdohteess.

Tif fo tas eegahja tanni eelâ kas us winna
mahjofli nowedda, tam peenahza nabbaga feewa
flaht.

„Alf, daktera lungs,“ fazzija ta, „es luhdsu,
nahzeet jel ar mannim us mannu flimmo wihru,
professora Gellerta lungs Zums buhs fazzijis, un
wezzais Reidharts to gribb, ka man Zuhb buhs
fauht! Irr uohte!“

„Zau atkal tas labbais Gellerts,“ fazzija dak-
ters pee fewis. „Kâ Zuhb to vasihssteet?“ pras-
sija tas tad feewu.

Te atdarrijahs vateizigai feewai firds, un ta
eefahka stahstibt.

„Nahzeet tif lihdsi! Zuhb man to warreet eijohht
stahstibt,“ fazzija dakters; bet wairaf kâ weentreif
tas palikka eelas widdû stahwoht un klausijahs
us feewas wahrdeem, kas winna gohdigo firdi
dssiki fagrahba.

„Nu es sinnu, fur winna nauda irr paliffuse,“
isfauza tas, „un kapeh; tas tif nabbags irr, kà
pelle! Nu es to faprohtu, kapeh; tas aufstà istabà
fehð un newarr malku virkt! Gohdigais zilweks,
Deems lai Tew to atlohne!“

Ar firdsfahpehm til taggad dstrdeja nabbaga
feewa, zil leels tas uppurs bij, fo Gellerts tai
bij neffis.

Bet kad ta par tam runnaja, isfauza dasters:
„Nefas nekaisch, gan tas atfal naudu un malku
dabbuhs. Tahdu zilweku mihtais Deems neat-
stahj! Tizzeet mannim!“

Tee eegahja tanni mahjinà, dasters usrakstija
to nohtigo un aistezeje tad atfal prohjam, ar-
weenu wehl vahrdohmadams par Gellerta janku
darbu un winna pascha (Gellerta) nohti.

Kad tas pee fawahm durwehm nonahja, stah-
weja tur semneela puifis un turreja staltu, ap-
feglotu un eemautu sirgu ais pawaddas.

„Kas irr?“ praffija tas puifi.

„N. fahdschas preekschneels“ — weenas no
tahm tuwakajahm fahdschahm pee Leipzigas —
„leel Juh; no Deewa puffes luhgt, tuhðal no-

nahft. Muhsu gaspascha irr leelâ nohtê. Al, daktera fungs, tee irr tif brangi laudis, un muhsu fungs irr gandrihs ismissis, sad Zuh's drihs nenonahzeet. Effoht pawissam slikti!"

Dacters bij neween brangs, lohti uszigtigs dacters, bet arri zilweks ar to mihsstako, labbako sirdi.

Nebij neko darriht; winna gaspaschai bij us to dseefmu jagaida, kamehr tas atpakkat nahza. Tas eetzejeja steigschus nammâ, panehma ahdas tafchu ar daktera-leetahm, fazzija sawai gaspaschai wahri laipnigus wahrdus, issteidsahs tad abra, pasuedsa kaspam tafchu, uslahya sîrgam muggurâ un aîsrîschyoja prohjam. Us leelzetta bij grubti pajht, jo Pruhfchu artillerija un daschadu regimentu saldati to gandrihs aplahja. Bet tomehr isdewahs dakteram, laikâ tanni weetâ notapt.

Staltas semneeku mahjas preekschâ tas peeturreja, tapeh3 ka kalps to par sawa funga mahju bij apshmejis.

Kahds wihrs isnahza, kam behdas un bailes us gihnja bij redsamas. Beh3 kahdeem ar winnu

pufsdikti runnateem wahrdeem gabja tam dakters
us mahjas augfchajo tabschu paffat.

Jau pehz stundas nonahja fahdschas-preefsch-
neeks ar dakteri semmê. Us daktera gihmja bij
apmeerinafchana redsama, un behdu un bailu
weetâ bij us fahdschas-preefschneeka waiga preeks
mannams.

Abbi eegahja lambari, fur leels pulks augstu
Prufschu offizeeru patlabbn pee pufsdweenas-malti-
tes apfehdahs.

Je dakteram waijadseja pee galda apmestees,
fur fahdschas-preefschneeks, faw turflabt wirtschapyte
bij, par apdeenefchyanu gahdaja.

Kas tee offizeeri bij, nesunaja neweens. Tif
bij redsams, fa tee prett Weenu leelu gohdbihja-
fchyanu rahdija, bet kas zittadi zaur fawu farr-
mundeerimu neisrahdija nefahdu augstu fahrtu.
Tam waijadseja lohti augftam fungam buht, to
jau warreja redseht pee wiffas winna isturrescha-
nabs; bet us gohdiga gihmja bij laipniba un lehn-
prahtiba redsama.

Dakters bij pahrleeku isfalzis un tas puble-
jahs no wiffem spehkeem ehfchanâ, bes fa tas
buhtu us offizeeru runnu klausijees, un fahdschas-
preefschneeks, kas ar preekeem redseja, fa tam tif

labbi smeekjeja, padewa tam arween jaanus kummofus.

„Zuhs gan effect no Leipzigas, daktera funks,“ fazzija tas augstais funks, kas bij dsirdējis ka fahdschas-preekschneeks to par dakteri sauza.

„Tà irr!“ atbildeja dakters, bes ka tas buhtu ehshanà few lizzēes aiskaweht.

„Tad Zuhs gan arri pasihsteet to profeffora fungu Gellertu?“ prassija tas funks tablak.

Taggad nolikka dakters sawu gappeli, usluhkoja prassitaju, un tapehz ka tas tam lohti patifka, tas atbildeja: „Es esmu winna dakters, un warru ne wis leelidamees teikt, winna draugs!“

„Tà?“ bij ta funga atbilde. „Man irr fazzihst, tas effoht flimmigs?“

„Deemschehl tas gan tà irr,“ atbildeja dakters. „Tam truhst, kà wiffeem mahziteem, freetnas peenahkamas iskusteschanahs. Zhpaschi tam derretu lecti, kad tas warretu jaht; tapehz es tam arri esmu teizis, lai tas kahdu flepperi few nopehrfoht.“

„Un woi winsch to gribb?“ prassija schis.

„Ta gribbeschana jau gan irr,“ fazzija dakters tablak, „bet ta isdarrischana truhst,“ un pee tam tas rihweja faprohtami ihlschki un rahdamo pirstu.

„Un tad nabbags?“ prassija funks.

„Rà pelle!“ fazzija dasters.

„Kad Zuh's wehleet, tad es Zums gribbu teift, fà es to fcho riht' atraddu.“

Tas funks luhdsja lohti pehz tam, un dasters isstahstija wiffu us maita no eefahkuma libdsj gallam. Kad tas bij beidsis, fassitta funks rohkas lohva un fazzija eefustinahts: „Tahds gohdigs wihrs, un tam jafalst un truhkums jazeesch! Tas irr par dauds! Un tas newarr few malku un sirgu pirkt, tapehz fa tas to beidsamo ahrtawu zeesdameem zilwekeem uppure.“

Dasters bij til nehmees stahstiht.

„Kad Zums tas gohdjirdigais dseefmineeks tà pee sirds eet,“ fazzija tas un kehra kabbatà, „tad Zums warrbuht arri patifin, to dseefmu lassiht, fo tas fcho riht' zaur to bihbeles-perschu*), kas tai pahri rakstita irr, usmuddinahts, jadobmaja?“ Tas pasneedja to lappu lungam, bes fa tas buhtu winna atbildu nogaidijis un fazzija turklaht: „Tas irr no winna pascha rohkas rakstihhts, fo es fewim lifku doht, gribbedams to no-

*) „Gribbam meh's arri labbu no Deewa dabbuht, bet to launu nefanemt.“ Zjab. gr. 2, 10.

rakstih, bet ko es wehl ammata-darbu dehl ne-
esmu warreis isdarriht."

Ahtri issteepa kungs roflu, to lappu fakert.

„Tai jaunakai dseesmai muhsu dseesmineeka Ges-
lerta, ko mehš wiffi augsti zeenijam," fazzija tas
tad, „waijag wiffu mantai tapt! Es to preeksch-
lassifchu!" Un tas lassija ar fustinatu sirdi un
ka peenahkabs: „Zil daschas labbas stundinas"
u. t. j. pr.

Wiffi kas pee galda sehdeja klausijahs nsmam-
nigi us teem wahrdeem, un bij labbu laiku wiffi
kluffu, kad preekschlassitajs bij pabeidsis.

Bij wiffu sirdis aisnemtās. Sahdschas-preeksch-
neeks stahweja roflas falizzis un weena affara
dsinna ohtru, jo pee winna, kas patlabban zaur
Deewa schehlastibu no grubtahm behdahm bij pe-
stihis, ta israhdijahs wisspehzigaki.

„Daktera kungs," fazzija beidsot fweeschais
kungs, „woi Zuhš mannu luhgshanu par launu
nenemtu, kad es to dseesmu listu norakstih, kad
Zuhš til ilgi tē warreet palist?"

„Es netizzu, ka es netaisnibu darru, kad es
norakstishanu palauju," atbildeja dakters.

„Wihlairs Nostiz,“ ussauza funks weenam offi-
zeeram, „es luhdsu, nemmeet jel ahtri rakstamas-
leetas un noraksteet man scho dseefnu.“

Tas tam pahrfneedja lappu pahr galdu, un
offizeers aisgabja steigshus.

„Un tam wihram, kas scho deewabihjigu
dseefnu un tahs dauds zittas jaukas dseefmas
un pasalkas irr taisijis, naw mallas, ka tas pee
fawas wahjas meefas warretu sawu istabu siltu
padarriht?“ prassija sahdschas-preefschneeks dakteri.

„Irr, ka es Jums falku,“ atbildeja schis. „Es
to atraddu schodeen auksta istaba.“

„J, tad jau es labbal astonas deenas gribbetu
falt ka furts!“ issauza tas, un — zil pahrdoh-
migi arri wiffi pee galda zaur Gellerta dseefnu
bij tappusch, wiffi klahrbuhdami sabla par
sahdschas-preefschneeka wahrdeem gahr di smeetees.

Gohdigais wihrs dohmaja, tee fungi netizzoht,
ka tas buhschoht isdarriht, ko tas bij apnehmees,
bes ka tas to buhtu isrunnajas. Tas fitta stipri
atkal pee sawahm kruitim un fazzija pifts: „Ja,
tik teescham ka man tas Kungs leela nohte irr
palihdsejis, es tam liskhu wehl schodeen' mallas-
wesumu peewest, ka wehl neweehs pahr Leipzigas
bruggi naw wests tappis!“

Tas peelehza pee lohga un isfauza ahtri:
„Bebter!“

Kahdus azzumirklus wehlf eenaßza tas puißis
ißtabâ, fas dakteram bij ßirgu noweddis.

„Ko man buhs darriht?“ praffija kalys.

„Gij us ßchubni,“ pawehleja ßahdschas-preeßch-
neeks, „un peeßrauj tohs leelohs prezzu-rattus,
furreus mehß Leipzigas tirgâ preeßch prezzehm
bruhßejam, ar wißßnas-malku, zif til ußeet, ais-
jubds ißchetrus ßirgus preeßchâ un branß us Leip-
zigu. Tur tu praffi, fur tas profeßora fungs
Gellerts dßihwo, un noßrauj to malku winna
durwu preeßchâ. Tad tu tam ßalki laipnigi labb-
deenu no mannis, un fa es tam leeku teift, lai
tas ar to ßew itt ßiltu ißtabu padarroht, un fa
ta effoht ßchinkiba par to jauko dßeefmu: „Zif
daschas labbas ßtundinas“ u. t. j. pr. Bet, woi
tu dßirdi, taißi fa tu teez' proßjam, wehl ßhodeen'
tai waijag tur buht!“

„Tam buhs notift!“ atbildeja kalys un ais-
gabja.

„Brawo!“ isfauza fungs un wißfi offizeeri, fa
ar weenu mutti; „brawo, preeßchneeka fungs!“

„Zuhs effeet gohda-wihrs,“ ßazzija ßweßchais
fungs, „un effeet të preeßchßihmi dewußchi, fur-

rai irr wehrts paffak darriht. Es to gribbu fewim peemehrkehht!“

Par Gellertu ween nu tappa runnahts, un dakteram wehl wajjadseja dauds no winna un par winna darbeem un dsihwi stabstiht, fo tas labbpraht darrija. tapeh3 fa tas Gellertu no wiffas firds ustizzigi mihleja.

Beidsiht atnahza tas offizeers, atnessa to norakstu, un fungs atdewa dakteram Gellerta rakstu lohti pateisdamees atpaffak.

Bet fahdschas-preekschneeks to tam isnehma no rohfas. „Kas weenam peekriht, tas arri ohtram peenahfahs,“ fazzija winsch. „Norakstu Zums man arri waijag laut.“

„Ar preeku,“ atbildeja dakters, „bet man waijag atkal tabs lappas, pirms es us mahjahm dohdohs.“

„Pateesi, pateesi,“ apleezinaja fahdschas-preekschneeks. „Tapeh3 fa man naw wallas, to norakstiht, es to aissubhtischu us muhsu kesteri, tas irr smalks rakstitajs un tam weikla spalwa.“

Tas notiffa, un dakters uszehlahs, atwaddijahs no teem fungeem un gabja us sawu flimmeneezi.

Durwu preelſchâ tas praſſija weenu jahtneeka-
kalpu, kas pahrleeku ſmuſku ſirgu pee pawaddas
turreja, kas tas lungs tur eelſchâ effoht, lam
tik dauds gohdbihjaſchanas parahdoht?

„Tas irr Pruhſchu Prinziſ Judrikis, mans
teizamais lungs,“ atbildeja jahtneeka-kalps.

Dakters rihweja ſawu veeri un ustezzeja ſteig-
ſchus pa treppehm augſcham.

Ihſi pehz tam dſirdeja ſirgu-ſtampaschanu.
Prinziſ dewahs ar ſaweem pawaddoneem us Leip-
zigas puffi.

Pehz tam atkal dſirdeja pahtagas-ſlibſchkinascha-
nu. Sahdſchas-preelſchneeks peewilka dakteri pee
lohga, no kurra fehts-widdu warreja redſeht.

Eſchetri ſtiipri brauzami ſirgi nopuhlejahs
warrenus weſuma-rattus pilnus wihſſnas-malkas
no weetas dabbuht.

„Boi es ſawu wahrdu eſmu turrejis?“ praſſija
ſabdiſchas-preelſchneeks.

„Brangi!“ iſſauza dakters. „Bet to iſbrihni-
ſchanohs es gribbetu redſeht, kad ta notaps!
Deews lai to Zums atmalka, preelſchneeka lungs!“

Dakteram par preeku bij ſlimmeneeze lihds ar
jaunpeedſimmuſcho behrunu atſpirguſe. Tas war-

reja laifâ us mahjahm dohteos, kas jo waijadstigs
 bij, tapeh3 ka Leipzigâ dand3 sarra-pulfti bij un
 waijadseja no eefohrteleschanas bihteos.

Kad tas beidsot ar puhlinu sawu no
 Gellerta rakstite dseesmu bij atdabbujis, atstahja
 tas fahdschu un dewahs us Leipzigu atpakkal, fur
 tas tad, kad tas wiffu to fo tas schodeen' un
 waffar' bij peedschwojis bij isstahstijis, sawai ittin
 eekustinatai gaspaschai warreja to dseesmu preek-
 lassiht, bes ka jauna klisme to buhtu pee tam
 aiskawejuse.

Ap to laifu, kad dakters ar gohdigo Pruh3chu
 Prinzi Indriki, nesunnoh, pee galda sehdeja, is-
 gabja Gellerts wahrtu preekshâ, fur tas waffar'
 to raudadamo seewu bij atraddis, gribbedams
 peh3 daktera preekshyraksta pazereht. Wis tas,
 fo tas bij waffar' peedschwojis, stahdijahs tam
 atkal preeksh dwehseles un tas wiffu wehl reis'
 pahrdohmaja; bet neweena' nopuh3chanahs nepa-
 waddija tahs dohmas us teem 30 dahldereem,
 jeb3chu tam wairs ne til dand3 nebij, fo ubba-
 gam doht, kad fahds to buhtu usrunnais. Tas
 issteepa sawu zeereschanu sobti tahlu, bes ka tas
 pats to sunnaja, un waffars nebij tahlu, kad tas
 atkal sawam mahjoklam tuwojahs.

Ur brihuofchanohs tas pamannija laudsi tahs
brangalahs malkas, pee furras trihs malkas-
zirteji freetni nodarbojahs, un tomehr fchodeen'
wairs newarreja gattawi tapt, tapehz fa laudse
wehl par leclu bij.

Ur fluffu nopuhfchanohs tas wehlejahs, arri
tif laimigs buht, tahdu malkas-laudsi par fawu
warreht faukt, tapehz fa tas taggad nebuht ne-
fpehja malku pirft.

Kad tas pee teem strahdneefkeem peegahja, dewa
tee tam ir pee prasteem laudim zeenitam un gob-
datam wihran pafemmigi labbdeenu, un weens
fazziija: „Professora funks, të Zuh's effect wesu-
mu malkas pirkufchi, tas irr leelaks, là diwi zitti.
Wehs knappi riht' tapfam gattawi! Un malka irr
zeeta là tehrauds un dsel's!“

„Es? malku pirzis?“ fazziija Gellerts un Doh-
maja ar breefmahm us tam, fa winna maks pa-
wiffam bij istulfschobts. „Es nestumu, no nela!
Zuh's maldijsitees, labbee laudis! Tas gabja steig-
fchus uammâ un malkas-zirteji usluhfoja weens
ohtru un fnehjahs. „Tas arri irr weens no
teem mahziteem, kas fawu paschu galwu aismirstu
un pasaudetu, kad ta nebuhtu peeauguse,“ faz-
ziija weens.

„Stahw kluffu,“ isfanza ohtrais, „leez to wihru meera! Tas taifa tabs jaukabs garrigas dseefmas, un Leipziga warr ar wimmu leppotees!“

Kamehr tee tà farunnajabs, bij Gellerts mahjà eegahjis.

Mahjas fainneeze tam gahja preezigi prettim. — „Wehlu labbu laimi, professora funks!“ fazzija ta.

„Preefsch kam tad?“ praffija Gellerts brihno damees.

„Nu,“ fazzija fainneeze tablaf: „Dikko Zuhb bijeet aigahjuschi, peebranza ohre ar 4 sirgeem un nokrahwa warrenu laudsi tabs brangakabs wihlfuas-malkas.“

„Kam tad ta malla peederr? praffiju es,“ fazzija runnatneeze tablaf. — „I,“ fazzija suhrmanns, „es ejmu * * * fahdschas preefschneeka * * * kalps un atweddu scho malku professora fungam Gellertam, kas jel tè dsihwo?“ „Sinnams,“ fazziju es, „winsch pee mums dsihwo; bet winsch naw mahjäs.“ „Nefas nelaisch,“ atbildeja tas, „es to tomehr nokraufschu un isteifschu Zums kas man usdohts teift, un Zuhb warreet atfal to tam professora fungam teift.“ „Tas nokrauj un nokrauj, un leekabs, ka nemas nebeigtobs. Bij malkas-kalns, falku es Zums, professora funks,

un es liffu tuhdaal maſſas-ſſalditajus apſtelleht. Tee nu ſtrahda jau wiſſu puſſdeenu un knappi fo warr pee laudſes redſeht. Teem nu waijag to ſehts-widdû ſaneſt, jo us eelas to naw brihw pa-meſt, jo polizeja të neproht johſus.“

„Euhdsu, ſakkeet man, zil ta maſſa — tad —“

„Maſſa? Gohdatais profeſſora funks, ta neko nemakſa, itt neko; jo ta irr ſchëinkiba —“

„Ko Zuhſ ſakkeet?“ ieſauza Gellerts brihno-damees.

„Ja fà tad,“ ſazzija ta tahtak, „jo kalpa wehſte ſkanneja tà“ — un nu ta iſteiza uſtizzigi wahrdu pa wahrdam, fo kalps bij teizis un fo ſahdschas-vreeſſchneeks tam bij usdewis darriht.

Gellerts neſinnaja fo no brihnoschanahs darriht. „Par to dſeeſmu: „Zil daſchas labbas ſtundinas,“ tas irr juſti teizis?“ praffija tas pehz ſahda brihſcha.

„Juſti. tà, gohdigais profeſſora funks. Tai waijag buht jaunai dſeeſmai, jo es to wehl neſmu redſejufe.“

Gellerts frattija netizzigi galwu; jo fà to wiſſu tam bij kohvâ ſarihmeht, to tas neſapratta. Wehl maſak tas ſapratta, fà ſahdschas-vreeſſchneeks ſchinnû larra- un nemeera-laikâ bij dabbutis par

to dseefmu fennaht, tapeh; fa dafters tif wehlu no rihta to bij labbatâ eebahfîs, gribbedams to fawai gaspaschai preekschlaffiht; bet wiffa galwaslaustschana neko nepalihdseja: malfa bij tē, nemalfaja neko, bij gandrîh; preeksch wiffas seemas deefgan un bij pahleeku branga. Kad schē nebij faut kahda maldifchanahs, fo peh; waijadseja ais-malfah; tad bij — brihnum;.

Wehl dand; reijes isteiza fainneeze fas kalpam bij usdohts un falikka wiffu kohpâ, tâ fa beidoht bij jatizz.

Gellerts usgabja fawâ istabâ, atradda to patihkami fîltu, apwilka fawus rihta-fwahrfus un apsehдах; us fawu ruhpu-frehfîlu, kurrâ jau winna tehws Hainichenē jau daschu zaur ruhpehm gruh-tu padarritu stundu bij nofehdejîs. Bet Gellerts fehdeja tanni jautraks kâ no rihta. Jo Deewa schehlastiba tam bij fwehtibu dahwinajufe, kad tam tahs jo waijadfîgs bij; par to tas Tam fîrf-nigi pateiza, ehda tad fawu juppimu, fas tam tappa atnesta, studeereja wehl kahdu stundinu un apgullahs tad ar to apnemfchanohs gultâ, tiflihds; fa saldatu zaurmarfcheerefchana buhfoht pagallam, pats us fahdschas-preekschneeku noet, gribbedams to waijadfîgu isfkaidroschanu tanni leetâ

dabbuht. Us dakteri tas nemaš nedohmaja, jo fã
bij tam pee ſahdschas-preeſſchneeka * * * notapt,
juſti taggad, fur no tabs puffes farra-pulſti nahza?
Bet pirms tas weegli eemigga, tas frattija galwu,
par ſihmi, fa tas to leetu newarroht ſapraſt.

3.

Kad rihts atnahza, dohmaja dakters laifã us
Gellertu eet, tam to leetu par to malku iſſtah-
ſtiht, bet tif labbi tam ſchodeen nebij iſdohtees.
Jan agri tas dabbuja eelohrteleschanu papilnam.
Knappi tas warreja ſawus ſlimmeneekus apmekleht.
Steigſchus tas ſkrehja zaur eelahm, kad tam ne-
paſiſtama balſs uſſauza. Tas atſlattijahs un
eeraudſija wezzo Reidhartu, fas tam ar rohku
metta, us winnu nahft, un lohti leelã waijadſibã.

„Ro darra tas nabbaga kuryneekſ?“ praſſija
tas pehz iſſas apſweizinaſchanahs.

„Tam Zuhſ effeet labbakas ſahles paraſti-
juſchi, nelã es,“ iſſauza dakters.

„Al, daktera kungs!“ atbildeja preezigi eekuſti-
nahſ wezzais, „to darrija wiſſu Zuhſu teizamais
draugs, tas ſlawejamais profeſſora kungs Gellerts.
Ro ta tal wiſs iſeet. Bes winna es buhtu ſawã

wezzâ wihsê darrijis, fo es taggad par neleetigu atsihstu!"

„Ja, ja,“ atbildeja dasters, „bet dohdeet tam arri us preekschu sawas sahles, un astonâs deenâs tas wihs buhs fâ ohsols. Man justi eefriht prahtâ, Reidharta funks, woi tad Juhs arri wihsu freetni sinneet? — Woi Juhs sinneet, sahdu upuru Gellerts ar teem 30 dahldereem neffa?“

„Kâ tad?“

„Nu apdohmajeet, Gellerts irr lohti nabbags. Tee trihsdesmit dahlderi, fo tas ta nabbaga kuryneeka seewai dewa, bij wihs, kas tam bij padohmâ, un no wakkar' deenas tam naw ne ahytawa un tas arri nesinn kûr sahdu dabbuht, un tomehr tas nedohmaja us tam, fâ tam eefchoht, tif us nabbagu nohti!“

Bawiffam pahrgrohstais wezzais fasitta rohkas lohpa un isfauza: „Woi tas irr taifniba?“

„Tif teescham taifniba, fâ kad seemas-faule schinnî istabâ eefpihd,“ apleezinaja dasters. „Tê es Jums gribbu to dseefmu preekschlassiht, fo tas schinnis behdâs sadohmaja.“ Tas lassija nu wezzajam to dseefmu preekschâ, fo tas bij lihds panehmis, gribbedams to Gellertam atdoht.

Wezzais klausijahs ar usmannibu.

„Ta irr pahrlceeku branga!“ isfanza tas, „Gels lerts irr teizams wihrs. Wehleet man jel to dseefmu norakstih, daktera fungs!“

„To es gan darritu,“ atbildeja dakters, „kad man winnam to newaijadsetu atpakkal doht.“

„Woi Juhs sinneet to, daktera fungs,“ atbildeja wezzais, „Juhs taf eijeet taggad us to furpneeku un tad Juhs nahjeet atpakkal un panemmeet to no mannis.“

„Nu mannis pehz tad!“ fazzija dakters un steidsahs probjam.

Wezzais norakstija ahtri dseefmu un lassija to tad, lassija to wehl reis — tad tas fazzija us fewi: „Un schim wihrum buhtu trubkums jazeesch? — Un man irr piluiba? Winfeh manni irr us labbu zekku weddis un no ta laika es tif passthu to swehtibu, so labbdarrischana tai furdei atnes, kas to darra. Ne, tohs 30 dahlderus es tam tuhdaal suhtischu. Tam buhs tohs atkal dabbuht, bes ka tas dabbu sinnaht, no ka tee nahf.“

Tas peesteidsahs pee sawas pultes, isnehma rulli ar 30 dahldereem, eesehgeleja tohs un usrakstija wirsu: „Par to jauko dseefmu: Zif daschās labbas stundinas,“ un eedewa to sawai

deenesta-meitai, kurrat tas pawehleja, to Gellerta rohkâ eelift, bet ahtri prohjam dohtees un ne par fo neteift, no fa ta nabfoht.

Gellerts fehdeja fîltâ istabinâ pee rakstama-galda un studeereja uszibtigi, kad pee durwehm tappa flauwehts un us winna faufchanu meita eenahja, to rulli us galdu noliffa, un azzumirfli pasudda.

Gellerts fhattijahs brihnofchanahs pilns us naudu, nehma to tad rohkâ, laffija wirrakstu un noliffa to tad atfal.

„Eai man weens to isffaidro!“ isfauza tas.
„Woi tad ta dseefma irr druffata wiffu laufchu rohkâs? Tas nemaf newarr buht! Woi dakters buhtu? Es to nemaf newarru dohmaht, jo dakters nesinn no teem kurrneeka-laudim wehl nefo un es wehl ne-esmu warrejis to turp nosubtiht, tapeh3 fa es to no ta laifa ne-esmu redsejis, ne runnais. Deems ween sinn, fâ ar to leetu irr!“

Bet tã dohmajoht tappa atfal pee durwehm flauwehts.

Schoreif bij Pruhfchu offizeers, kas profefforu apfweiginaja, un adjutants, kas tuhda! eefahka:
„Woi man irr tas gohds, ar to profeffora fungu Gellertu runnaht?“

„Tã irr!“ fazzija laipnigi Gellerts.

„Kehniſchſige Augſtiba, Prubſchu Prinziſ In-
drikiſ, kaſ no waſſar' waſſara tē irr, wehlejahs
ar Zums profeſſora fungs runnaht un leet praſ-
ſiht, tapeh; ka Zuhſ profeſſora fungs ſlims effoht,
kaſ taſ Zuhſ warroht apmeleht?“

„Apmeleht? manni? Prubſchu Prinziſ manni?
Taſ warrbuht irr kaſda ſajulſchana jeb wiſch irr
to zittadi teiziſ. Nē eſ luhdſu paſemmigi, Keh-
niſchſigai Augſtibai meldeht, ka eſ ſew par aug-
ſtaſo gohdu turretu, Kehniſchſigu Augſtibu wiſ-
paſemmigal apmeleht, kaſ Wiſch to ſtundu grib-
betu noteift, jo eſ nemaſ ne-eſmu uſ gultaſ, ka
Zuhſ redſeet,“ ſazzija Gellertſ.

Adjutantam bij preeſ par ta mahzita wihra
bailehm, ſo Printſcha laipniba pawiffam apkauneja.

„Nebrihnojeteſ nemaſ, profeſſora fungs,“ ſaz-
zija adjutantſ, „Printſcha Kehniſchſige Augſtiba
irr wiſſadā wiſſē ſcho laipnigu wahrdu bruhkejiſ,
un Wiſch parahda zaur tam, ka Taſ Zuhſ goh-
dā turr. Bet kaſ Zuhſ gribbeet Kehniſchſigu
Augſtibu zaur ſawu apmeleſchana eepreezinaht,
taſ eſ to par gohdu turretu, Zuhſ taggad uſ
Prinzi pawaddiht, kaſ Zums taſ pa prahtam irr.“

„Taſ eſ luhdſu, mannim wehleht, apgehrb-
teſ,“ ſazzija Gellertſ.

Adjutants palohzijabs un Gellerts eegabja fawâ gullamajâ-kambari un isnahza pehz ihfa brihscha fawâs labbakajâs drehbês atfal ahra, gattawâs, adjutantam lihdsj eet.

Kad abbi pee Printscha eegabja, nahza tam schis prettim, sneedsa tam rohku un runnaja ar to lohti laipnigi. Tas lohti preezajotees, fazzija Prinzi, to meisteri tahs jaukas dseesmas: „Zil daschas labbas stundinas,“ pee sewis redseht.

Gellerts nesinnaja, lo tam bij teift, kad arri Prinzi no schahs dseesmas runnaja. Tas nu dohmaja, tai wajagohht neisdibbinajamâ wihsê laudis nahfuschai buht, bet lo tas atfal newarreja fapraft. Ta leeta to gandrihs jamulsinaja. Kâ tas warreja buht notizis, tapehz ka tas to tif waffar' riht' bij fadohmajis? Tas tam tâ sirdi speeda, ka tas labbpraht buhtu Prinzi praaffijis, kâ tas to dseesmu effoht mahziiees pasiht; bet tas to neturreja par peeklahjigu un gohdigu praafischannu prett weenu Prinzi.

„Mannim irr fazzibts tappis, Zuhhs effoht lohti flimmigi,“ fazzija Prinzi tablak; „bet es preezajohs, Zuhhs weffelakus atrast, kâ es biju dohmajis. Bet Zuhsu isflatta nemas naw seedo-

ſcha, un no tam warretu teift, fa Zuhſ var
daudſ fehdeet?“

„Mans ammats darra to ſtudeereſchanu par
nohtigu,“ ſazzija Gellerts paſlannidamees.

„Gan taiſniba,“ teiza Prinziſ tahtlaf; „bet
Zuhſ waijag us tam dohmabt, wahzu tantai
winnaſ mihto dſeeſmineeku uſturreht, un wairaf
kuſtetees.“

„Es to darra zil ſpehdams, Dehniſchſiga
Augſtiba.“

„Labbi, gohdatais profeſſora kungs,“ ſazzija
Prinziſ, „bet taſ naw deesgan. Zil daudſreiſ
Zuhſ noturrehſ dublainaſ eelaſ, kad ir nerehki-
nam zittaſ aiſturreſchanas. Tad Zuhſ waija-
dſetu ſirdſſian turreht un iſdeenas iſjaht. Ne-
weena zitta kuſteſchanahſ irr til labbdarridama tam,
ſo ammats ſpeeſch pee fehdeſchanas.“

„Gan taiſniba, Dehniſchſiga Augſtiba. Ir
mans dafterſ to man pawehl, bet ne iſſatram ta
rohziſa —“

„Gan taiſniba, profeſſora kungs,“ ſazzija Prin-
ziſ ar winna paſcha wahrdeem, „kad ſirdſ til
mihtſta un ſchehliga irr, fa ta tohſ beidſamohſ
30 dahlderuſ us weentreiſ nabbaga ſeewai mihtligi
atdohd.“

Gellerts gandrihs buhtu no fauna semmē eegrimis. Boi tad wiffa pafaule finnaja —? — Tam tappa sils un saksch preeksch azzim.

Prinzis redseja winna launeschanohs un fawehra winna rohku.

„Gobdsirdigais wihrs,“ fazzija tas, „es sinnu, fā Zuhš darreet, un es negribbu nebuht to smahdeht, fo Deewa baggata schelastiba pee Zums darra. Ja, Deews lai Zuhš par tam fwehti! Bet wehleet man, no manna stalla Zums sirgu dahwinahht, fa lehns tiffums to par jahjamu sirgu weena wihra ta meera geldigu darra.“

„Zuhšu Behnischkiga Augstiba“ — stohstijahs no preekem pahraemtais djeefmineeks, bet tas newarreja neweenu wahrdu wairak isteift, jo winna bals to nespehja.

Prinzis speeda, pats eefustinahts, winna rohku; tad tas fazzija, negribbedams pateizibas: „Mans ammat taggad manni fauz prohjam. Dsilhwojeet weffeli, gohdatais wihrs. Deews lai mums wehl ilgi usturr Zuhšu dahrgu dsilhwibu. Lai tas sirdsinsch pee tam peepalihds!“ Tas palannijahs un eegahja fahu'lambari.

Beenu azzumirkli stabweja Gellerts, bes ta tas buhtu warrejis fawas dohmas fanemt, tē pee-gahja pee ta adjutants.

„Redseet, gohdatais profeffora lungs, Reh-nischkigs Prinzis newarr listees no fahdschas-preekschneeka apkaunetees.“

Gellerts to stihwi uslubkoja.

„Kā Reh-nischkiga Augstiba wissu to sinu?“
tohtstijahs winsch.

Adjutants smaidija.

„Printschi gan wissu nestinn,“ fazzija tas pree-zadamees par Gellerta fajulschanu, „bet daudsreis wairak kà zitti zilweku-behrni. Refalauseet par tam galwu un bruhkejeet Printscha schleinību us-zihrtigi preeksch fawas weffelibas.“

Gellerts fapratta, ka taggad laiks effoht proh-jam dohtees. Tas luhdsja, Printscham winna pa-semmigako pateizibu israhdiht, un gahja no adju-tanta lihds durwehm pawaddihts.

Mihkla us mihklu tam mahzahs wirsū. Win-nam rahdijahs, ka effoht neredzsams spehks pee wiffa ta pulkā, ko tas tannis deenās bij peedsih-wojis. Daschureis tam listahs ka wiss fapnis effoht; bet kad tas pee fawa mahjokla nonahza, strahdaja malkas-skalditaji uszihrtigi pee winna

malkas, un pee durwehm turreja Brintscha jaht-
neeka-salps pahrlaefu skaištu sirgu, stalti apseglotu
un eemantu.

„Roteel sīhmes un brihnumi, professora lungs!“
isfauza mahjas šainneeze. Waffar' ta branga
malka, tas malkas-skalditajeem ihsti appaksch zirwa
un jahga angtin aug, un schodeen schis ũehnisch-
šigs sirgs! Kur tas beigsees?“

„Nu, nu,“ šmaidija Gellerts, „effect meerigi,
lohfi neaug debbesis!“

Sawā istabā šehdeja Gellerts prett waffaru.
Tas bij malkas-skalditajeem aismalkajis un tam
atlikka wehl daudš nandas, un winna dwehsele
bij pilna tahs širsnigalahs pateizibas prett Deewa.
Tē tas šatwehra spalwu un usrakstija to dseesmu:
„Zif leela Deewa labprahitiba!“ u. t. j. pr.)

Kad tas schahdā wihšē šawu širdi bij pazillajis
un patlabban to dseesmu pabeidšis, eenahza dakters.

„Zau atkal dseesma?“ isfauza tas, us galdu
eedams, us kurru tas to dseesmu: „Zif daschas
labbas štundinas“ nolikka.

*) Skatt. „Jaunā dseesmu gr.“ 198 lapp. p. Nr. 256,
kur šchi dseesma (Latweeschu wallodā no jauna Sten-
dera pahrtulkota) atrohnama.

0,25 [0,30]

„Kā tad,“ fazzija Gellerts ņmaididams, bet is-
wiska ņchublahdi un eelikka to eelņchā. „Zums
to nebuhņ atkal dabbut, dakter, jo deesinn, ko
Zuhņ wissu ar to ohtru esseet darrijuņchi?“

Dakters gribbeja beigtees no preekeem un ņmeek-
leem, kad Gellerts tam wissu istabstija, kas zaur
to dseeņmu notizzis. „Nu ņalkeet man, kas tas
wifs irr!“ isfauja Gellerts.

Dakters to ilgai uslubhoja un us winna waiga
bij redņams ņwehts preeks.

„Ko es eņmu darrijis, naw nelas,“ fazzija
winsch. „Deews irr us Zuhņu dseeņmu ņwehti-
bu lizzis, kas ņpehziga irr. Tas irr wifs. Dabr-
gas rezepes es newarru parakstih, gohdatais
drangs, bet es atņihstu, ka Zuhņ apteekers ne-
warr atņwabbinahst un es arri nē. Schoreis irr
Zuhņ Tas augņchā atņwabbinajis, bes ka es to
buhtu dohmajis. Winna m lai irr gohds!“ Un
ar ņcheem wabrdeem tas ņsteidsahs pa durwehm
ahra.

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0310067065